[2021] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 750

ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਮਿਤਸੁਬਿਸ਼ੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1262 ਦੀ 2016)

ਸਤੰਬਰ 17, 2021

[ਐਲ. ਨਾਗੇਸਵਰਾ ਰਾਓ ਅਤੇ ਅਨਿਰੁੱਧ ਬੋਸ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1961 – ਧਾਰਾਵਾਂ 190, 201, 209 ਅਤੇ 234ਬੀ – ਧਾਰਾ 209(1)(ਡੀ) ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2012 ਦੁਆਰਾ ਪਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰੋਵਿਜੋ – ਧਾਰਾ 209 (1)(ਡੀ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ – ਜਵਾਬੀ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਹਿਵਾਸੀ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਜੋ ਜਪਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਹਨ – ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143 (2) ਅਧੀਨ ਜਵਾਬੀ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ 12.10.2006 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ – ਸਾਲਾਂ 1998-99 ਤੋਂ 2004-05 ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਦੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਜਪਾਨ ਵਿਚਕਾਰ ਦੋਹਰੇ ਕਰਾਧਾਨ ਬਚਾਉ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 4, 5 ਅਤੇ 6 ਅਨੁਸਾਰ, ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਕੇ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਰ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਸੀ – ਜਵਾਬੀ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ-ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ) (ਸੀਆਈਟੀ) ਅੱਗੇ ਧਾਰਾ 234ਬੀ ਅਧੀਨ ਬਿਆਜ ਦੇ ਲੇਵੀ ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ – ਸੀਆਈਟੀ ਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ – ਜਵਾਬੀ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਆਈਟੀਏਟੀ) ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ – ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਆਈਟੀਏਟੀ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 234ਬੀ ਅਧੀਨ ਬਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਜਵਾਬੀ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਕਰ ਕਟੌਤੀ ਯੋਗ ਸੀ – ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਈਟੀਏਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ – ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬੈਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ – ਜਵਾਬੀ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 234ਬੀ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪਰ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2012 ਦੀ ਧਾਰਾ 209 ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ – ਰੈਵੇਨਿਊ ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 234ਬੀ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ – ਫੈਸਲਾ: ਅਗਾਊ ਕਰ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਧਾਰਾ 234ਬੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਿਆਜ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ – ਜਦਕਿ "ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਕਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਧਾਰਾ 234ਬੀ ਅਧੀਨ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਕੱਟੇ ਜਾਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਧਾਰਾ 234ਬੀ ਦੀਆਂ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤਾਂ, ਭਾਵ, ਅਗਾਊ ਕਰ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਰ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ, ਪੂਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਬਿਆਜ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ – ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 209 ਜੋ ਕਿ ਕਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਅਗਾਊ ਕਰ ਦੀ ਗਣਨਾ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 234B ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਸਮੇਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਸੈਕਸ਼ਨ 209(1)(d) ਦੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 209(1)(d) ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਦਾਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਰ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਆਮਦਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਲਈ ਅਗਾਊ ਕਰ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ - ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਰਦਾਤਾ ਅਗਾਊ ਕਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਭੁਗਤਾਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੈਕਸ਼ਨ 209(1)(d) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਦੀ ਸ਼ਾਮਲਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੋਧ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ਯ ਸਮਝਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹੇ 2012-2013 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਲਈ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਗਾਊ ਕਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੀ ਰਕਮ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਰੋਤ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤੀ ਜਾ

ਸਕਦੀ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ, ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹੇ 2012-2013 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸ੍ਰੋਤ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਅਗਾਊ ਕਰ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਗਾਊ ਕਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਚੂਕਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਂਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਫੈਸਲਾ: 1. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਣ ਯੋਗ ਐਕਟ ਦੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਧਾਰਾ ਅਧਿਆਇ 17 ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਕਰ ਦੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਿਕਵਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 190 ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਕਰ ਸ੍ਰੋਤ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਗਾਊ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦੇਣਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਨਿਯਮਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਜੋ ਗੈਰ-ਰਹਿਵਾਸੀ ਜਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 195 ਅਨੁਸਾਰ, ਲਾਗੂ ਦਰ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ 'ਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਟੌਤੀ ਕਰੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 200 ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਧਿਆਇ 17 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਕਟੌਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਕਰ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੇ ਕਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 201 ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਹਨ।

759-ਜੀ-ਐਚ; 760-ਏ-ਸੀ]

2. ਸੈਕਸ਼ਨ 209 (1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਅ) ਅਤੇ (ਦ) ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਦਾਤਾ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਾ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਏਗਾ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਦਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਗਾਊ ਕਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਅਗਾਊ ਕਰ ਦੀ ਗਣਨਾ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੌਰਾਨ ਸ੍ਰੋਤ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਘਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 208 ਅਧੀਨ ਅਗਾਊ ਕਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜਿਥੇ ਕਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 210 ਦੀ ਧਾਰਾ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਗਾਊ ਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਕਰ ਦੇ ਨੱਬੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਕਰ ਤੋਂ ਘਾਟ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਬਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 234B ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 12]

3. ਮੁੱਖ ਮੁੱਦਾ ਧਾਰਾ 209 (1) (ਡੀ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2012 ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 209 (1) (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਧਾਰਾ 209 (1) (ਡੀ) ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਦਾਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2012 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹਾ 2012-13 ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਆਕਲਣ ਵਰ੍ਹਾ 2013-14 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 14, 16]

4. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 209 (1) (ਡੀ) ਵਿੱਚ "ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2012 ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 209 (1) (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਦਾਤਾ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਬਿਨਾਂ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਵਿੱਤ ਬਿੱਲ, 2012 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੰਦਰਭ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 209 (1) (ਡੀ) ਦੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੋਧ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹਾ ਦੌਰਾਨ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਜੇ ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ "ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 209 (1) (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਸ਼ਾਮਲਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਬੇਮਾਨੀ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ ਦੀ ਕਵਾਇਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਇਰਾਦਤਾਨ ਅਸਰ ਦੇਣ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 209

(1) (ਡੀ) ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹਾ 2012-13 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਆਕਲਣਾਂ ਲਈ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਬਿਨਾਂ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਕਮ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 19]

5. ਇਹ ਰਾਜਸਵ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਬਲ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 234B ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਆਇ XVII ਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 234B ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਹੈ। ਜਦਕਿ ਧਾਰਾ 234B ਅਧੀਨ "ਆਕਲਿਤ ਟੈਕਸ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸ੍ਰੋਤ 'ਤੇ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਧਾਰਾ 234B ਦੀਆਂ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤਾਂ, ਭਾਵ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਨਾ-ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਘੱਟ ਅਦਾਇਗੀ, ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਆਕਲਿਤ ਟੈਕਸ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 209 ਜੋ ਕਿ ਕਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 234B ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹਾ 2012-13 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੋ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਜੋ ਸ੍ਰੋਤ 'ਤੇ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਰਦਾਤਾ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਘਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1262 ਆਫ 2016 ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਫਰਟੀਲਾਈਜ਼ਰਜ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਨਾਇਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਰਾਜਸਵ ਬੇਬਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹਨ ਜੋ ਰਾਜਸਵ ਨੂੰ ਉਸ ਭੁਗਤਾਨਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੇ ਸ੍ਰੋਤ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਕੱਟਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹਾ 2012-13 ਤੋਂ ਸਥਿਤੀ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ, ਧਾਰਾ 209 (1) (ਡੀ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਕਰਦਾਤਾ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ੍ਰੋਤ 'ਤੇ ਕੱਟਣ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਦਾਤਾ ਆਪਣੀ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਘਟਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। [ਪੈਰਾ 20]

6. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 209 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 234B ਦੇ ਐਕਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਾਜਸਵ ਵਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜਸਵ ਵਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 21, 22][766-ਜੀ-ਐਚ] ਜੈਮ ਗ੍ਰੈਨਾਈਟਸ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, ਟੀ.ਐਨ. (2005) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 289 : [2004] 6 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 332; ਬਿਹਾਰ ਦੀ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਕੇ. ਰਾਯ [1966] ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 259; ਇਆਨ ਪੀਟਰ ਮੋਰਿਸ ਬਨਾਮ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ (2020) 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 123 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਮੋਟੋਰੋਲਾ ਇੰਕੋਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ [2005] 95 ਆਈ.ਟੀ.ਡੀ 269; ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਟਾਈਡ ਵਾਟਰ ਮਰੀਨ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਕ [2009] 309 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ 85; ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ (ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ) ਬਨਾਮ ਐਨ.ਜੀ.ਸੀ ਨੈਟਵਰਕ ਏਸ਼ੀਆ ਐਲ.ਐਲ.ਸੀ [2009] 313 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ 187; ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਅਨ੍ਹ ਬਨਾਮ ਸੇਡਕੋ ਫੋਰੈਕਸ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਡ੍ਰਿਲਿੰਗ ਕੋ. ਲਿਮਿਟੇਡ [2003] 264 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ 320; ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, ਤਮਿਲ ਨਾਡੂ – ਆਈ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਫਰਟੀਲਾਈਜ਼ਰਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ [1984] 149 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ 703; ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਮਿਤਸੁਬਿਸ਼ੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ [2010] 330 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ 578 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਪ ਬ੍ਰੈਂਡੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਬਨਾਮ ਆਈ.ਆਰ.ਸੀ [1921] 2 ਕੇ.ਬੀ. 403 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ

[2004] 6 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 332 ਪੈਰਾ 18 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[1966] ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 259 ਪੈਰਾ 18 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

[2020] 15 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 123 ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ.1262 ਆਫ 2016.

ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 30.08.2010 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਆਈ.ਟੀ.ਏ ਨੰਬਰ.301 ਆਫ 2010.

ਨਾਲ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ. 1256, 1268, 1271, 1272, 1301 ਆਫ 2016, 5734, 735, 4766, 5737 ਆਫ 2021 ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ.3884 ਆਫ 2014.

ਕੇ. ਐਮ. ਨਟਰਾਜ, ਏ.ਐਸ.ਜੀ ਨਿਸ਼ਾਂਤ ਠੱਕਰ, ਐਮ. ਐਸ. ਸਿਆਲੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟਸ, ਦੀਪਕ ਚੋਪੜਾ, ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਅਜਮਾਨੀ, ਆਸ਼ਵਰਿਆ ਸਿਨਹਾ, ਆਲੋਕ ਕੇ ਸਿੰਘ, ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਸੁਭੀ ਸ਼ਰਮਾ, ਬੀ. ਵੀ. ਬਲਰਾਮ ਦਾਸ, ਨੀਰਜ ਸ਼ੇਖਰ, ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਸ਼ਾਂਕ, ਮਨੀਸ਼ ਪੁਸ਼ਕਰਨਾ, ਸੁਗੋਸ਼ ਸੁਬਰਮਾਨੀਅਮ, ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਸ੍ਰੂਰੁਪਮਾ ਚਤੁਰਵੇਦੀ, ਜ਼ੋਹੇਬ ਹੋਸੈਨ, ਉਦੈ ਖੰਨਾ, ਰਾਜ ਬਹਾਦੁਰ ਯਾਦਵ, ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਅਨਿਲ ਕਟਿਆਰ, ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ, ਕਮਲ ਮੋਹਨ ਗੁਪਤਾ, ਆਰੋਹੀ ਭੱਲਾ, ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਸੁਜਾਤਾ ਕੁਰਦੁਕਰ, ਸਤਿਯੇਨ ਸੇਠੀ, ਸਚਿਤ ਜੌਲੀ, ਅਨੀਸ਼ ਕਪੂਰ, ਰੋਹਿਤ ਗਾਰਗ, ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਦਿਸ਼ਾ ਝਾਮ, ਕੁਨਾਲ ਦੱਤ, ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਬੀ. ਵਿਜਯਲਕਸ਼ਮੀ ਮੇਨਨ, ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਮਾਹੁਆ ਕਲਰਾ, ਨੀਰਜ ਸ਼ੇਠ, ਰੁਸਤਮ ਬੀ. ਹਾਥੀਖਾਨਾਵਾਲਾ, ਉਦਿਤ, ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਕਵਿਤਾ ਝਾ, ਸਿੱਧਾਰਥ ਵਸੁਦੇਵ, ਟੀ. ਵੀ. ਐਸ. ਰਾਘਵੇਂਦਰ ਸ਼੍ਰੇਯਸ, ਸਲਿਲ ਕਪੂਰ, ਸੁਮਿਤ ਲਾਲਚੰਦਾਨੀ, ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਅਨਨਿਆ ਕਪੂਰ, ਸਨਤ ਕਪੂਰ, ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਸੌਮਾ ਸਿੰਘ, ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਪਾਇਲ ਅਵਾਰੁਪ, ਪ੍ਰਵੀਨ ਸ੍ਰੂਰੁਪ, ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਜੈਸਮੀਨ ਅਮਸਾਵਦੱਲਾ, ਕਿਸ਼ੋਰ ਕੁਨਾਲ, ਮਨੀਸ਼ ਰਸਤੋਗੀ, ਮਾਯੰਕ ਨਾਗੀ, ਤਰੁਣ ਸਿੰਘ, ਪੁਲਕਿਤ ਵਰਮਾ, ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਗੋਇਲ, ਐਚ. ਰਾਘਵੇਂਦਰ ਰਾਵ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਐਲ. ਨਾਗੇਸਵਰਾ ਰਾਓ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ.

1. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਪਹੇਲੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਰਦਾਤਾ ਦੀ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੀ ਘਾਟ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਟੈਕਸ ਨਾ ਕੱਟਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭੁਗਤਾਨਕਰਤਾ ਦੀ ਚੂਕ ਕਾਰਨ, ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 (ਇਸਨੂੰ ਅੱਗੇ "ਐਕਟ" ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1262 ਦੇ 2016 ਦੇ ਤੱਥ ਇਥੇ ਸੁਵਿਧਾ ਲਈ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ।

2. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143 (2) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ 12.10.2004 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 24.03.2006 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ 1998-99 ਤੋਂ 2004-05 ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਕਰਦਾਤਾ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਨਿਵਾਸੀ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਜੋ ਜਪਾਨ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜ ਹਨ। ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਰਦਾਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਦੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਜਪਾਨ ਵਿਚਕਾਰ ਦੋਹਰੇ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਬਚਾਉ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਲੇਖ 4, 5 ਅਤੇ 6 ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਸੀ, ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਕੇ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ 24.03.2006 ਦੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲਾਂ) (ਇਸਨੂੰ ਅੱਗੇ "ਸੀਆਈਟੀ" ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਅੱਗੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 234B ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਦੇ ਲੇਵੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਸੀਆਈਟੀ ਨੇ 10.02.2009 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਇਸਨੂੰ ਅੱਗੇ

"ਆਈਟੀਏਟੀ" ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਅੱਗੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਆਈਟੀਏਟੀ ਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ 23.06.2009 ਦੀ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 234B ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਸ੍ਰੋਤ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਕਟੌਤੀ ਯੋਗ ਸੀ। ਆਈਟੀਏਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। 30.08.2010 ਨੂੰ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਈਟੀਏਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਆਈਟੀਏਟੀ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1262 ਦੇ 2016 ਦੀ ਪਸੰਦ ਕੀਤੀ ਹੈ।

3. ਮੂਲਯਾਂਕਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਕਰਦਾਤਾ ਦੀ ਸੰਰਚਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਾਰਬਨ ਕਚਾ ਤੇਲ, ਐਲ.ਪੀ.ਜੀ., ਫੈਰਸ ਉਤਪਾਦ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਮਸ਼ੀਨਰੀ, ਖਨਿਜ, ਗੈਰ-ਫੈਰਸ ਧਾਤੂ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦ, ਟੈਕਸਟਾਈਲ, ਆਟੋਮੋਬਾਈਲ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸੰਪਰਕ ਦਫਤਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੂਲਯਾਂਕਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ 24.03.2006 ਨੂੰ ਮੂਲਯਾਂਕਨ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਕਾਰਜਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਮਦਨ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਜ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੂਲਯਾਂਕਨ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਕੇਵਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 234ਬੀ ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ।

4. ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. ਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਕਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਆਈ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ. ਨੇ 16.11.2007 ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ 1998-99 ਤੋਂ 2004-05 ਤੱਕ ਦੇ ਮੂਲਯਾਂਕਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. ਕੋਲ ਮੈਰਿਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਉਕਤ ਮੂਲਯਾਂਕਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਰੀਮਾਂਡ 'ਤੇ, ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. ਨੇ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਦੋ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ, ਜੋ ਹੇਠ ਹਨ:

(a) ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 234ਬੀ ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਕੱਟਣ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ

(b) ਕੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਕੱਟਣ ਯੋਗ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਈ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਮੂਲਯਾਂਕਨ ਸਾਲ 2005-06 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੈ।

5. ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. ਨੇ 08.08.2008 ਨੂੰ ਆਈ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ. ਦੁਆਰਾ ਮੂਲਯਾਂਕਨ ਸਾਲ 2005-06 ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਨੋਟ ਲਿਆ। ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਆਈ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ. ਨੇ ਮੋਟੋਰੋਲਾ ਇੰਕੋਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਪਿਛਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 234ਬੀ ਅਧੀਨ ਅਗਲੇ ਵਿਆਜ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਾਰੀ ਆਮਦਨ ਅਜਿਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਕੱਟਣਯੋਗ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 1998-99 ਤੋਂ 2004-05 ਤੱਕ ਦੇ ਮੂਲਯਾਂਕਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. ਨੇ ਆਈ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ. ਦੇ 08.08.2008 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ, ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 191 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਭੁਗਤਾਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਥੇ ਟੈਕਸ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਕੱਟਣਯੋਗ ਸੀ। ਨਤੀਜਤਨ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਚੂਕ ਲਈ ਧਾਰਾ 234ਬੀ ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮੂਲਯਾਂਕਨ ਸਾਲਾਂ 1998-99 ਤੋਂ 2004-05 ਲਈ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

6. ਜਵਾਬੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. ਦੇ 10.02.2009 ਦੇ ਹੁਕਮ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਈ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ. ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁੱਦਾ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 08.08.2008 ਨੂੰ ਜਵਾਬੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸੈਸਮੈਂਟ ਸਾਲ 2005-06 ਲਈ ਸੀ, ਮੋਟੋਰੋਲਾ ਇੰਕੋਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਈ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ. ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਉਤਰਾਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ

ਫੈਸਲੇ। ਆਈ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ. ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਟਾਈਡ ਵਾਟਰ ਮਰੀਨ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਕ ਵਿੱਚ ਉਤਰਾਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 234B ਅਧੀਨ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਲਈ ਬਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ (ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ) ਬਨਾਮ ਐਨ.ਜੀ.ਸੀ. ਨੈਟਵਰਕ ਏਸ਼ੀਆ ਐਲ.ਐਲ.ਸੀ. ਵਿੱਚ, ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ 'ਤੇ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਕਟੌਤੀ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ 234B ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ-ਕਰਦਾਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਬਿਆਜ ਨਹੀਂ ਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਆਈ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ. ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਵਿਚਾਰਾਧੀਨ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬੀ-ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨਾਂ 'ਤੇ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਕਟੌਤੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਨੂੰ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਆਈ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ. ਨੇ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਨੂੰ ਬਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 234B ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਜਵਾਬੀ ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

7. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 234B ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਘਾਟ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਬਿਆਜ ਦਾ ਲੇਵੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਅਨ੍. ਬਨਾਮ ਸੈਡਕੋ ਫੋਰੈਕਸ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਡ੍ਰਿਲਿੰਗ ਕੋ. ਲਿਮਿਟਿਡ. ਵਿੱਚ ਉਤਰਾਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ, ਐਨ.ਜੀ.ਸੀ. ਨੈਟਵਰਕ ਏਸ਼ੀਆ ਐਲ.ਐਲ.ਸੀ. ਮਾਮਲੇ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, ਤਮਿਲਨਾਡੂ – 1, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

ਮੱਦਰਾਸ ਫਰਟੀਲਾਈਜ਼ਰਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਕਰ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਅਗਾਊ ਕਰ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਆਮਦਨ ਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਉੱਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਸ਼ਾਹਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 201 ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਕਰ ਕੱਟਣ ਜਾਂ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 234B ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਕਰਦਾਤਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

8. ਮਿਸਟਰ ਜ਼ੋਹੇਬ ਹੁਸੈਨ, ਰੈਵੇਨਿਊ ਲਈ ਉਪਸਥਿਤ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ, ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਗਾਊ ਕਰ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕਰਦਾਤਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਕਰ ਕੱਟਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 190 ਅਤੇ 191 ਅਧੀਨ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਨੇ ਸਬਮਿਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 234B ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇ ਸੁਭਾਵ ਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਆਜ ਦਾ ਅੰਗ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਕਰ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਬਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਰ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਦੋ ਤਰੀਕੇ ਹਨ, ਭਾਵ, ਇੱਕ ਕਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਰ ਕੱਟਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ, ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਚੋਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਧੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਮਿਸਟਰ ਹੁਸੈਨ ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਗਾਊ ਕਰ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਦਾਤਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਚੂਕ ਜਾਂ ਘਾਟਾ ਕਰਦਾਤਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

9. ਸੈਕਸ਼ਨ 209 (1) (ਡੀ) ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਸ ਨੇ ਸਬਮਿਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫਰੇਜ਼ “ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ” ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਫਰੇਜ਼ “ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ” ਉਸ ਕਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕਟੌਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਲਈ, ਉਸ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 234B (1) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 1 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ “ਆਕਾਰਿਤ ਕਰ” ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਕਰ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ “ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰ ਨੂੰ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ” ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 234B ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਦੇ ਲੇਵੀ ਲਈ, ਅਗਾਊ ਕਰ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਨਾ-ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਘਾਟਾ “ਆਕਾਰਿਤ ਕਰ” ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਾਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਹੋਰ ਸਬਮਿਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 234B ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ

ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਕੋਡ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 209 (1) (ਡੀ) ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 234B ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋਵਾਂ ਖਿਲਾਫ ਅਣਭੁਗਤੇ ਕਰ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ, ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਆਜ, ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਰੈਵੇਨਿਊ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਸੂਲੀ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ, ਵਾਪਸ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

10. ਸ੍ਰੀ ਐਮ.ਐਸ. ਸਯਾਲੀ, ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਰਦਾਤਾ ਲਈ ਉੱਚ ਸਤਰੀ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 234B ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 209 ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਇਆਨ ਪੀਟਰ ਮੋਰਿਸ ਬਨਾਮ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ6$_{SUPERSCRIPT}$ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਅਤੇ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੇ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਹੀ ਕਾਟਣਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਾਖੰਡ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੇਡਕੋ ਫੋਰੈਕਸ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਕ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਐਨ.ਜੀ.ਸੀ. ਨੈਟਵਰਕ ਏਸ਼ੀਆ ਐਲ.ਐਲ.ਸੀ. ਬਨਾਮ ਏ.ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ., ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਫਰਟੀਲਾਈਜ਼ਰਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਡੀ.ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ., ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਫਰਟੀਲਾਈਜ਼ਰਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਡੀ.ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਲੈਂਦਿਆਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ-ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਅੰਗ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਚੂਕ ਲਈ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਮੁਤਾਬਕ, ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਾ ਕਾਟਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਚੂਕੀ ਹੋਏ ਕਰਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਖਿਲਾਫ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੰਡਾਤਮਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਗੱਲ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸਯਾਲੀ ਨੇ ਮਾਨਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਕਰਦਾਤਾ 'ਤੇ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਦਾਇਤਵ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 234B ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਦੇ ਲੇਵੀ ਲਈ, ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਚੂਕ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਧਾਰਾ 234B ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਦੇ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 234B ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਦੇ ਲੇਵੀ ਲਈ ਇਹ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 209 (1) (ਡੀ) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਰਦਾਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦਾਇਤਵ ਨਾ ਹੋਵੇ।

11. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਪੈਣ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧਿਆਇ XVII ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਿਕਵਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 190 ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਸੈਸਮੈਂਟ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਗਾਊ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿ ਗੈਰ-ਰਹਿਵਾਸੀ ਜਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਧਾਰਾ 195 ਅਨੁਸਾਰ, ਲਾਗੂ ਦਰ 'ਤੇ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਕਾਟਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 200 ਮੁਤਾਬਕ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਆਇ XVII ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਕਾਟਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਅਜਿਹੀ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਕਾਟਣ ਜਾਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾ

"209.ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੀ ਗਣਨਾ। —

(1) ਕਿਸੇ ਕਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਯੋਗ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ, ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (3) ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਨਾਮਤ:-

(a) ਜਦੋਂ ਕਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 210 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਜਾਂ

ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਅਧੀਨ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਾ ਆਮਦਨ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ;

(b) ਜਦੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 210 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਿਛਲੇ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਵਰ੍ਹੇ ਲਈ ਭਰੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ; ਜੋ ਵੀ ਉੱਚਾ ਹੋਵੇ; ਨੂੰ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ;

(c) ਜਦੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਧਾਰਾ 210 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਸੋਧਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਗਣਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਵਰ੍ਹੇ ਲਈ ਭਰੀ ਗਈ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ; ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਯਮਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ; ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਕਲੋਜ਼ (a) ਜਾਂ ਕਲੋਜ਼ (b) ਜਾਂ ਕਲੋਜ਼ (c) ਅਧੀਨ ਗਣਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਨੂੰ, ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਉਸ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੌਰਾਨ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਯੋਗ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਘਟਾ ਕੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਮਦਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਆਮਦਨ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਟਾਈ ਗਈ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ।

...

"234B. ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਵਿਆਜ।—

(1) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਿੱਥੇ, ਕਿਸੇ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਕਰਦਾਤਾ ਜੋ ਧਾਰਾ 208 ਅਧੀਨ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ; ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 210 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਅੰਕਿਤ ਟੈਕਸ ਦੇ ਨੱਬੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ ਧਾਰਾ 143 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਨਿਯਮਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ, ਹਰੇਕ ਮਹੀਨੇ ਜਾਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਸਾਦਾ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅੰਕਿਤ ਟੈਕਸ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਰਕਮ ਉੱਤੇ ਜਾਂ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਅੰਕਿਤ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਉੱਤੇ।

ਵਿਆਖਿਆ I.—ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ, "ਅੰਕਿਤ ਟੈਕਸ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਧਾਰਾ 143 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਨਿਯਮਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਮਨਲਿਖਿਤ ਰਕਮ ਨਾਲ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ,—

(i) ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮਦਨ ਉੱਤੇ ਸ੍ਰੋਤ ਵਿੱਚ ਕੱਟੇ ਜਾਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ, ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ; (ii) ਭਾਰਤ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਧਾਰਾ 90 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਾਹਤ।

(iii) ਭਾਰਤ ਦੇ ਬਾਹਰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਖਾਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਧਾਰਾ 90A ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਾਹਤ;

(iv) ਭਾਰਤ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ

ਕਟੌਤੀ, ਜੋ ਧਾਰਾ 91 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ

(v) ਧਾਰਾ 115JA ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੈੱਟ ਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ।

ਵਿਆਖਿਆ 2.—ਜਿੱਥੇ, ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਧਾਰਾ 147 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 153A ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਯਮਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਵਿਆਖਿਆ 3.—ਵਿਆਖਿਆ 1 ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ, "ਧਾਰਾ 143 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੁੱਲ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ" ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 143 ਅਧੀਨ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਧੂ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

12. ਧਾਰਾ 209 (1) ਦੇ ਖੰਡ (ਅ) ਅਤੇ (ਦ) ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਾ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਦਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੌਰਾਨ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਘਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 208 ਅਧੀਨ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 210 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਨੱਬੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਘਾਟੇ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਬਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 234B ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

13. ਰੈਵੇਨਿਊ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਖ ਤਰਕ ਧਾਰਾ 209 (1) (ਦ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ "ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੈਵੇਨਿਊ ਦਾ ਤਰਕ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਦਾਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਭੁਗਤਾਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੇ, ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾਵਾਂ 191 ਅਤੇ 234B ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਨਾਂ-ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਬਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਕਰਦਾਤਾ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਧਾਰਾ 201 ਦੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਰੈਵੇਨਿਊ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ" ਦਾ ਭਾਵ ਉਹ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

14. ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦਾ ਧਾਰਾ 209 (1) (ਡੀ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਧਾਰਾ 209 (1) (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2012 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

“ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ, ਧਾਰਾ (ਕ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਖ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (ਗ) ਅਧੀਨ ਗਣਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ, ਹਰ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਉਸ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੌਰਾਨ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਉਕਤ ਰਕਮ ਨਾਲ ਘਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਏਗਾ, ਜੇਕਰ ਟੈਕਸ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਬਿਨਾਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਅਦਾ ਜਾਂ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।”

15. ਵਿੱਤ ਬਿੱਲ, 2012 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦੇ ਨੋਟਸ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

“ਟੈਕਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ

ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਧਾਰਾ 209 ਅਧੀਨ, ਅਗਾਊਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਉਸ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੌਰਾਨ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਿਥੇ ਕਰਦਾਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ (ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ) ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਰਕਮ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਗਾਊਂ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬਿਨਾਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਜਿਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਗਾਊਂ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।" ਇਹ ਸੋਧ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2012 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤਦਨੁਸਾਰ, ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹੇ 2012-13 ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਲਈ ਅਗਾਊਂ ਟੈਕਸ ਦੇਣਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ।"

16. ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਧਾਰਾ 209 (1) (ਡੀ) ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਦਾਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੇ ਟੈਕਸ ਦੇ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਗਾਊਂ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2012 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹਾ 2012-13 ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਅਗਾਊਂ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਆਕਲਣ ਵਰ੍ਹਾ 2013-14 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਹਨ।

17. ਕੇਪ ਬ੍ਰੈਂਡੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਬਨਾਮ ਆਈ.ਆਰ.ਸੀ., ਲਾਰਡ ਸਟਰਨਡੇਲ ਐਮ.ਆਰ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ:

"ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ ਕਿ ਐਟਰਨੀ ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਕਲਾਰਕਸਨ8SUPERSCRIPT ਵਿੱਚ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿ ਪਿਛਲਾ ਐਕਟ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਵਿਧਾਨ ਜੇ ਇਹ ਪਿਛਲੀ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਗਲਤ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਪਿਛਲੀ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ; ਪਰ ਜੇ ਪਿਛਲੀ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਵਿਧਾਨ ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ 'ਤੇ ਪਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ"।

18. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਕੇ. ਰਾਏ9SUPERSCRIPT ਵਿੱਚ ਉਸ ਸੁਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਿਦਾਂਤ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਵਿੱਚ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪਿਛਲਾ ਐਕਟ ਅਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80-HHC ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ 2(ਬੀ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜੈਮ ਗ੍ਰੈਨਾਈਟਸ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਟੀ.ਐਨ.10SUPERSCRIPT ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"13. ਧਾਰਾ 80-HHC ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਕਲੋਜ਼ (ਬੀ) ਵਿੱਚ 1991 ਵਿੱਚ "ਹੋਰ ਤੋਂ" ਫਰੇਜ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, "ਖਨਿਜਾਂ ਅਤੇ ਅਯਸਕਾਂ" ਦੀ ਆਮ ਕਲਾਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਲਾਸ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਪਵਾਦ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪ੍ਰੋਸੈਸਡ ਖਨਿਜਾਂ ਅਤੇ ਅਯਸਕਾਂ ਨੂੰ "ਖਨਿਜਾਂ ਅਤੇ ਅਯਸਕਾਂ" ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਹ ਖਨਿਜ ਅਤੇ ਅਯਸਕ ਜੋ ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਪਾਲਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਨੂੰ ਹੀ ਧਾਰਾ 80-HHC ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਮਤਲਬ ਕਿ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸਡ ਖਨਿਜ ਅਤੇ ਅਯਸਕ ਆਮ ਖਾਰਜ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮ ਕਲਾਸ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ, 1991 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 80-HHC ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ "ਖਨਿਜਾਂ ਅਤੇ ਅਯਸਕਾਂ" ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਬੇਰੋਕਟੋਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਊਨਿਸਿਪਲ ਕਮੇਟੀ ਬਨਾਮ ਮਾਨੀਲਾਲ [1967 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 100 : ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1967 ਐਸ.ਸੀ. 1201] ਅਤੇ ਪੱਪੂ ਸਵੀਟਸ ਅਤੇ ਬਿਸਕੁਟਸ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਟ੍ਰੇਡ ਟੈਕਸ [1998 7 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 228] ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 80-HHC ਦਾ ਲਾਭ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਖਨਿਜ ਨੂੰ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸਤਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 1991 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਈਏ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2)(ਬੀ) ਵਿੱਚ "ਖਨਿਜ" ਸ਼ਬਦ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਸੈਸਡ ਖਨਿਜਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ 1991 ਦੀ ਸੋਧ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰੋਸੈਸਡ ਖਨਿਜਾਂ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਬੇਅਰਥ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ ਦੀ ਕਵਾਇਦ ਬਣ ਜਾਂਦੀ।

19. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 209 (1) (ਡੀ) ਵਿੱਚ "ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 209 (1) (ਡੀ) ਦੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕਰਕੇ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਫਾਇਨਾਂਸ ਐਕਟ, 2012 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਦਾਤਾ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਬਿਨਾਂ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਘਟਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਫਾਇਨਾਂਸ ਬਿੱਲ, 2012 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੰਦਰਭ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਕਾਰਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 209 (1) (ਡੀ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੌਰਾਨ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਜੇ ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ "ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 209 (1) (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਦੀ ਸ਼ਾਮਲਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਬੇਅਰਥ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ ਦੀ ਕਵਾਇਦ ਬਣ ਜਾਂਦੀ। ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਨੂੰ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ ਲਈ, ਧਾਰਾ 209 (1) (ਡੀ) ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹੇ 2012-13 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਲਈ ਕਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੇ ਦਾਇਤਵ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਟੌਤੀ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਰਦਾਤਾ ਨੇ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਬਿਨਾਂ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ।

20. ਅਸੀਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੇ ਇਸ ਤਰਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਲ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 234B ਨੂੰ ਅਧਿਆਇ XVII ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਧਾਰਾ 234B ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਜਦਕਿ ਧਾਰਾ 234B ਅਧੀਨ “ਆਕਲਿਤ ਟੈਕਸ” ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਕੱਟੇ ਜਾਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਧਾਰਾ 234B ਦੀਆਂ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤਾਂ, ਭਾਵ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਘੱਟ ਕਰਨਾ, ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਆਕਲਿਤ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਵਿਆਜ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 209 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 234B ਦੀ ਸਮਝ ਦੌਰਾਨ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹਾ 2012-13 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਕੱਟੇ ਜਾਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕਰਦਾਤਾ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਘਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1262 ਆਫ 2016 ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਫਰਟੀਲਾਈਜ਼ਰਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅਪਨਾਇਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਕਿ ਰੈਵੇਨਿਊ ਬੇਬਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹਨ ਜੋ ਰੈਵੇਨਿਊ ਨੂੰ ਉਸ ਭੁਗਤਾਨਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੇ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਕੱਟਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਵਰ੍ਹਾ 2012-13 ਤੋਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਆਇਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 209 (1) (ਡੀ) ਦੀ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੋ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਕਰਦਾਤਾ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਕੱਟਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਟੈਕਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਦਾਤਾ ਆਪਣੀ ਅਗਾਊ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਘਟਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

21. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ 209 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 234B ਦੇ ਐਕਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਰੈਵੇਨਿਊ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਤਰਕਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਨਿਪਟੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ

ਜੋ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।

22. ਤਦਅਨੁਸਾਰ, ਰੈਵੇਨਿਊ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1338-1341 ਦੇ 2016, ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1323 ਦੇ 2016, ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1324 ਦੇ 2016, ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1325 ਦੇ 2016, ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1326-1331 ਦੇ 2016, ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1322 ਦੇ 2016, ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1342 ਦੇ 2016, ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1299 ਦੇ 2016, ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1303-1307 ਦੇ 2016, ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1311-1312 ਦੇ 2016, ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1314 ਦੇ 2016 ਅਤੇ ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1310 ਦੇ 2016

23. ਅਲਕਾਟੇਲ ਲੂਸੈਂਟ ਯੂ.ਐਸ.ਏ., ਇੰਕ. ਅਤੇ ਅਲਕਾਟੇਲ ਲੂਸੈਂਟ ਵਰਲਡ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਇੰਕ. ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ 2004-05 ਤੋਂ 2007-08 ਤੱਕ ਦੇ ਆਕਲਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਤੇ 2004-05 ਤੋਂ 2008-09 ਤੱਕ ਦੇ ਆਕਲਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਆਕਲਨ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਕਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 234A, 234B ਅਤੇ 234C ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਆਕਲਨ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ, ਕਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਆਈ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ. ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 234B ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਬਨਾਮ ਮਿਤਸੁਬਿਸ਼ੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ1 SUPERSCRIPT। ਆਈ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਰੇਵੇਨਿਊ ਵੱਲੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 260A ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ 21.10.2011 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਈ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ 07.11.2013 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਭੁਗਤਾਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਰ ਕੱਟਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਿਫਟ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੋਰ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ 'ਤੇ ਕਰ ਕੱਟਣ ਦੇ ਸਰੋਤ 'ਤੇ ਕਰ ਨਾ ਕੱਟਣ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੁਝ ਸੋਚਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਤਦਨੁਸਾਰ, ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 234B ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਿਆ।

24. ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ 07.11.2013 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ 08.09.2014 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਰੇਵੇਨਿਊ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 234B ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, 07.11.2013 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਬਿੰਦੂ ਸਾਡੇ ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1262 ਦੇ 2016 ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

25. ਤਦਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate